

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta
Ta Ellēnisti Heuriskomena**

Origenes

Rothomagi, 1668

In Osee.

urn:nbn:de:hbz:466:1-19358

P. 197. οἷον] ἡ δὲ ἀκὴ ἐξ ἐλεγχθέντες] Idest: se injuria affectos putant, qui reprehensi sunt. Ita reddendum quoque quod mox sequitur: ἡ δὲ τὰ το αὐθιγόντες ἡδὲ ἀκὴν καὶ ἐστὶν, ἢ καὶ ἄλλοις ὀνομασίου, ἑταρῶν, &c.] Alludit ad dictum illud: δοκίμοι ἑταρῶν] ἡδὲ ἀκὴν, quod Christo à Patribus antiquis tribuitur, nec in Novo tamen Testamento reperitur. De eo agemus alibi fusius.

IN EZECHIELEM.

P. 220. ἐκ τῆς ἑτέρας] Scripsit ad hæc Interpres: Quatuordecim modo supersunt. Homilias cum Tomis confudit: Homilia enim Origenis in Ezechielem 14. supersunt, Tomi nulli. Tomos autem & Homilias in hunc Prophetam lucubratus fuerat Origenes. καὶ παρὰ τὸ καθεστὸς ὕδωρ] Ebr. מים-ישרים, id sonat, Sedimentum aquarum, vel aquas quietas, & tranquillas, quarum fax omnis & coenum in fundo subsidit: optime LXX. καθεστὸς ὕδωρ. Ita Ezech. 32. 14. idem verbum ἑστὸς eadem pollet significatione: מים-ישרים ים. LXX. τὸ τὸ νεύρα τὸ ὕδωρ ἐν τῷ. Male ergo Philocalia Interpres vertit: aquam appositam: rectius dixisset, compressam.

οἱ τὸ πλεονεξία καὶ ἡ ἀκαθάρτης, &c.] Marcionista, alique eiusdem farinae Hæretici. Epiphanius Har. 42. cap. 4.

καὶ οἱ τῶν παλαιῶν γραμμάτων, &c.] Vetus Testamentum Opifici, Novum Christi Patri vulgo tribuebant Cerdo, ejusque asselæ. Qui autem Vetus Testamentum duobus Auctõribus adscriperunt, ij fuisse videntur è Marcionis auditoribus aliqui: hi quippe in varias sectas dissipati sunt, Epiphanio teste Har. 42. cap. 13. & Auctore Dialogi De orthodoxa fide, qui Origeni adscribitur. Partim autem Opificem, partim Malum, Veteris Testamenti auctores sibi videntur finxisse.

IN OSEE.

P. 201. αἰσθητικὸς ἢ ἐνθάδε, &c.] Hæc ad periodum supra inchoatam pertinent, eamque claudunt, nec ab Interprete disjungi debent. Quod sequitur: ὅσον ἔστι] (non ut male editum est, καὶ) τὴν λέξιν ἀπὸ τῆς προσημειωμένης, distinctione carere non debuit: nam post λέξιν addenda ἑποσσημειωμένη, vel virgula, ut id quod sequitur, ἀπὸ τῆς, &c. ad id referatur quod præcedit, ἑποσσημειωμένη.

ἐν τῷ οἴκῳ ὧν εὐσέβη με] Interpres: Domum esse, inveniunt me. ita & pag. seq. quam

lectionem ne Grammatica quidem ferre potest. Ebraice habetur ἡ-מבא in Bethel, quod secuti sunt Aquila, Theodotion, & Symmachus; item Jonathan, Syrus, & Vulgatus. LXX. ἐν τῷ οἴκῳ ὧν. Theodoretus, ὧν. Sive ergo hæc Osee ad Gen. 28. pertineant; sive, ut alij, ad Gen. 35. Bethel hic significatur, quæ prius Luza dicta fuit, & postquam vitulum aureum populo adorandum in ea proposuit impius Ieroboam, Bethaven appellata est, idest, Domus idoli. Inde Osee 10. 5. Vaccas Bethaven coluerunt habitatores Samaria: ubi LXX. τῶν μὲν τῶν τῶν ὧν παρομοίωσεν οἱ κερτακοῦντες σαμαρείας. Videndi Theodoretus, & Cyrillus in Of. 12. 4. & ille præterea in Osee 4. 16. Bethaven porro illa diversa fuit ab altera nominis ejusdem de qua Ios. 7. 2. Aven autem, ἢ, juxta aliam ἡβραϊκῶν LXX legerunt semper On, & Bethaven reddiderunt vel, βαθων, vel, οἶα ὧν. Unde facile emendaveris quod eorum optimas editiones occupavit mendum, 1. Reg. 13. 5. ἡ ἐκ τῆς βαθων ἢ τῶν βαθων. legendum siquidem, βαθων, cum juxta Interpretum omnium consensum Ebraice habeatur, Bethaven; ipsaque adeo Complutensis editio habeat: ἢ τῶν βαθων (1. 10. 6.) βαθων. Item 1. Reg. 14. 23. pro eo quod est: ὁ πόλεμος δὲ ἀπὸ τῆς τῶν βαθων, scribe, τῶν βαθων. Ebraice quippe consentientibus Interpretibus sic habetur. Confirmat emendationem nostram Codex Alexandrinus, qui habet, βαθων, & Complutensis Editio, βαθων. Ex hac quoque variatione ἡβραϊκῶν in voce ἢ factum est, ut Ægyptiam urbem hujus nominis, in qua sacerdotium gerebat Putiphar, Aven appellaverit Hieronymus 11. Comment. in Ezechiel. cum vulgo On nuncupetur. Eam in Hieronymo lectionem frustra sollicitat Drusus 10. Observat. cap. 15. Nec id prætermittendum Dionysium Alexandr. Epistol. contra Paulum Samosatenum Respon. 8. Cyrillum, Arabem Interpretem, & Barberinianum codicem τῶν ο, hoc Osee loco legere, ἐν τῷ οἴκῳ μου.

ἐν τῷ οἴκῳ μου] Ita Mf. Alexandrinus, & Syrus Interpres, & Arabs; ita Cyrillus. At Romana editio, & Complutensis habent, ἡβων.

IN MATHÆVM.

ἡβραϊκῶν ἑβραϊκῶν συντάξις] De eo P. 203. argumento actum est à Nobis, libro De claris Interpretibus.

ἐν τῷ καὶ θολῶν ἡβραϊκῶν] Priore scilicet; nam posterior dubij erat auctoris, & auctoritatis. Vid. Nos inf. ad Tom. 5. Orig. in Ioh.